

8. Тонка (Антоника) Д. Енчева 1872—73 съ 5,300 гроша.
9. Райна Кесякова 1874—75 съ 5,300 гроша.
10. Анастасия х. Петкова
11. Мария Кабакчиева 1876/77 год.
12. Евгени Шекерджиева 1876/77 съ 3,500 гроша.
13. Виктория Живкова 1876/77 съ 3,500 гръша.
14. Юрданка Петкова Чалъкова 1876/77 съ 3,500 гроша.

На изброенитѣ учителки, както и на мъжетѣ учителии, учителствували при девическитѣ училища въ града, дължимѣ да изнесемъ кѣси биографични бележки.

Ще започнемъ отъ най стариятъ нашъ учителъ

**Димитъръ Драгановъ, а после протонатарий
Димитъръ.**

Роденъ е въ с. Самоводени, околия Търновска, презъ 1815 година,

Първоначалното си образование е получилъ въ родното си село, въ метоха на манастиря „Св. Троица“.

Учителътъ имъ билъ даскалъ Кръстю попъ Цвѣтковъ.

Оттукъ по препорѣка на Отца Зотика той става учитель въ с. Михалци. На другата година дѣдо Зотикъ го изпраща за учителъ въ Търново. Дѣдо Зотикъ го е завелъ да се учи въ Елена при даскалъ Адрея. Той ималъ помощници: Никола попъ Стойковъ и Петко Николовъ (Петко Бойкинъ), който после презъ 1839 година откри Взаимно училище въ Търново при църквата „Св. Никола“.

Между съученицитѣ на Димитъръ Драгановъ е билъ и Никола Вас. Златарски отъ с. Златарица, който после, следъ като се учи при Петко Николовъ въ Търново, станналъ учителъ въ Търново и остави най-свѣтли спомени за своя животъ и учителствуване.

Отъ Елена той е странствувалъ изъ Мала-Азия, гдето въ Смирна разширилъ образованието си. Следъ това се завръща и става учителъ въ Елена отъ 1840—1843 год.

Преподавалъ е гръцки езикъ и география, като носелъ съ себе си и гръцки географически атласи.

Презъ 1843 год. той напуска Елена и заминава за Тръвна. На негово мѣсто въ Елена приели Иванъ Н. Момчиловъ.

Презъ 1847 год. се завръща въ Търново, гдето билъ ржкоположенъ за свещеникъ отъ владиката Атанасий а за въ Асенова махала. Тукъ бива и учителъ и се започва неговата голѣма обществена и просвѣтителна дейность. Той е минавалъ като голѣмъ познавачъ на гръцкия езикъ. „Тръбникътъ му бѣ на гръцки езикъ, казва синъ му свещеникъ Лефтеръ попъ Димитровъ, а четѣше на български“.